

PRESSEMEDDELELSE NR. 82/23

Luxembourg den 17. maj 2023

Retten dom i sag T-321/20 | enercity mod Kommissionen

Det tyske kommunale organ enercitys søgsmål mod Kommissionens godkendelse af RWE's køb af E.ON's produktionsaktiver afvises

Retten afklarer i den forbindelse det hidtil uafklarede spørgsmål vedrørende bevisbyrden i forbindelse med Kommissionens udsendelse af spørgeskema for at gennemføre sin markedsundersøgelse

I marts 2018 meddelte de tyske selskaber RWE AG og E.ON SE, at de ønskede at gennemføre en kompleks udveksling af aktiver gennem tre fusioner.

Ved den første fusion ønskede RWE, som opererer på tværs af hele energiforsyningskæden i flere europæiske stater, at erhverve enekontrol eller fælles kontrol over visse produktionsaktiver i E.ON, der leverer elektricitet til flere europæiske stater. Den anden fusion bestod i E.ON's erhvervelse af eksklusiv kontrol over distributions- og detailhandelsaktiverne samt visse produktionsaktiver tilhørende innogy SE, der er et datterselskab under RWE. Hvad angik den tredje fusion var det fastsat, at RWE erhvervede 16,67% af aktierne i E.ON.

Den 24. juli 2018 sendte det tyske kommunale organ enercity AG en skrivelse til Europa-Kommissionen, hvori selskabet meddelte Kommissionen, at det ønskede at deltage i proceduren vedrørende den første og den anden fusion og følgelig modtage dokumenterne vedrørende disse.

Da den første fusion blev anmeldt til Kommissionen den 22. januar 2019, gennemførte sidstnævnte en markedsundersøgelse ved at sende visse virksomheder et spørgeskema. Ved afgørelse af 26. februar 2019 ¹ (herefter »den anfægtede afgørelse«) erklærede Kommissionen fusionen forenelig med det indre marked.

enercity ² har anlagt et annulationssøgsmål vedrørende denne afgørelse, der bliver afvist af Retten Fjerde Udvidede Afdeling, da det kommunale organ ikke er individuelt berørt af den anfægtede afgørelse. Som grundlag for denne konklusion undersøger Retten navnlig det hidtil uafklarede spørgsmål vedrørende bevisbyrden i forbindelse med Kommissionens udsendelse af spørgeskema for at gennemføre sin markedsundersøgelse.

Retten bemærkninger

Indledningsvis bemærker Retten, at det følger af artikel 263, stk. 4, TEUF, at en fysisk eller juridisk person kun kan anlægge sag til prøvelse af en afgørelse, som er rettet til en anden person, såfremt afgørelsen berører denne

¹ Kommissionens afgørelse C(2019) 1711 final af 26.2.2019 om en fusions forenelighed med det indre marked og EØS-aftalen (sag M.8871 – RWE/E.ON Assets).

² Det skal bemærkes, at ti andre virksomheder også anlagde annulationssøgsmål til prøvelse af denne afgørelse. I alle disse søgsmål afvises sagen eller Kommissionen frifindes. Jf. en række konnekte sager: domme af 17.5.2023, EVH mod Kommissionen, sag [T-312/20](#), Stadtwerke Leipzig mod Kommissionen, sag [T-313/20](#), GWS Stadtwerke Hameln mod Kommissionen, sag [T-314/20](#), TEAG mod Kommissionen, sag [T-315/20](#), Naturstrom mod Kommissionen, sag [T-316/20](#), EnergieVerbund Dresden mod Kommissionen, sag [T-317/20](#), eins energie in sachsen mod Kommissionen, sag [T-318/20](#), GGEW mod Kommissionen, sag [T-319/20](#), Mainova mod Kommissionen, sag [T-320/20](#), og Stadtwerke Frankfurt am Main Holding mod Kommissionen, sag [T-322/20](#).

umiddelbart og individuelt.

I denne henseende bekræfter Retten, at enercity er umiddelbart berørt af den anfægtede afgørelse, idet den anfægtede afgørelse muliggør en øjeblikkelig gennemførelse af fusionen – afgørelsen kunne derfor medføre en øjeblikkelig ændring af situationen på de berørte markeder.

Hvad angår spørgsmålet, om enercity er individuelt berørt, bemærker Retten, at når der er tale om en afgørelse, hvorved det fastslås, at en fusion er forenelig med det indre marked, og når det drejer sig om en i forhold til fusionen tredje virksomhed, skal det fastslås, dels på grundlag af påvirkningen af dens stilling på markedet, dels på grundlag af dens deltagelse i den administrative procedure, om den er individuelt berørt. Hvad angår dette sidste punkt følger det af retspraksis, at såfremt den tredje virksomheds aktive deltagelse i den administrative procedure er et forhold, der jævnligt tages hensyn til for sammen med andre særlige omstændigheder at fastslå, om dennes annulationssøgsmål kan antages til realitetsbehandling, kan den blotte deltagelse i proceduren naturligvis ikke i sig selv godtgøre, at denne er individuelt berørt af afgørelsen.

I den foreliggende sag bemærker Retten imidlertid indledningsvis, at enercitys deltagelse i den administrative procedure vedrørende den første fusion ikke bestrides. Herefter får en detaljeret undersøgelse af de beviser, der er fremlagt i den forbindelse, Retten til at fastslå, at sidstnævnte ikke er tilstrækkelige til at godtgøre enercitys deltagelses karakter som »aktiv«. Retten finder nærmere bestemt, at enercitys bemærkninger i denne forbindelse, selv om de havde en vis interesse og var blevet behandlet af Kommissionen, ikke var afgørende for vurderingen af fusionens virkninger på det relevante marked.

Denne konklusion afkræftes ikke af enercitys argument, der i det væsentlige er baseret på Kommissionens tjenestegrenes manglende udvisning af omhu både med hensyn til udsendelse af spørgeskemaet med henblik på at gennemføre en markedsundersøgelse og i forhold til opfølgningen på selskabets anmodning om at blive anerkendt som interesseret tredjepart.

For så vidt som enercity hævder, at selskabet ikke har modtaget dette spørgeskema, anfører Retten for det første, at det tilkommer Kommissionen at bevise, at dette er blevet sendt. I den forbindelse finder Retten, at sidstnævnte ved en foranstaltning med henblik på sagens tilrettelæggelse har fremlagt flere beviser, der kan påvise, at det omtvistede dokument faktisk blev sendt til enercity.

Som svar på enercitys argument om, at spørgeskemaet blev sendt til den forkerte adressat, nemlig selskabets pressemedarbejder, bemærker Retten, at det med rimelighed kan forventes af en sådan person, der modtager ikke blot en skrivelse, men også en fax fra en EU-institution, at vedkommende hurtigst muligt underretter nævnte institution om fejlen vedrørende dennes modtagelse af disse. Desuden kunne pressemedarbejderen ligeledes henvende sig til sit selskabs juridiske eller kommercielle afdeling for at oplyse denne om modtagelsen af sådanne dokumenter.

Under alle omstændigheder, selv hvis enercity havde returneret det udfyldte spørgeskema, ville den blotte returnering heraf ikke have været i stand til at kvalificere selskabets deltagelse i den administrative procedure som aktiv og udpege det som omhandlet i artikel 263, stk. 4, TEUF.

Selv om enercitys anmodning til høringskonsulenten om at blive anerkendt som en interesseret tredjepart kan udgøre et indicium for dets vilje til at deltage i proceduren vedrørende den omhandlede fusion, finder Retten endelig ikke, at en sådan anmodning kan definere selskabets deltagelse som »aktiv«, idet en sådan karakter kræver, at det godtgøres, at der foreligger handlinger fra det pågældende selskabs side, der har kunnet påvirke udfaldet af den pågældende procedure.

Under disse omstændigheder, hvoraf det fremgår, at enercity ikke deltog aktivt i den første fusion, og i øvrigt under hensyntagen til, at der ikke foreligger nogen særlig omstændighed vedrørende påvirkning af selskabets stilling på markedet, finder Retten, at enercity ikke er individuelt berørt af den anfægtede afgørelse. Retten konkluderer således, at enercity ikke har godtgjort sin søgsmålskompetence, og afviser følgelig sagen.

BEMÆRKNING: Annullationssøgsmål tilsigter annullation af retsakter vedtaget af EU-institutionerne, som er i strid med EU-retten. Medlemsstater, EU-organer og borgere kan under nærmere bestemte betingelser indbringe sådanne sager for Domstolen eller Retten. Hvis sagsøgeren får medhold, annulleres retsakten. Såfremt annullationen af retsakten indebærer, at der opstår et retligt tomrum, skal dette afhjælpes af vedkommende institution.

BEMÆRKNING: En dom eller kendelse afsagt af Retten kan appelleres til Domstolen. Appellen er begrænset til retlige spørgsmål og har principielt ikke opsættende virkning. Såfremt den kan antages til realitetsbehandling og er begrundet, ophæver Domstolen Rettens afgørelse. I tilfælde af, at sagen er moden til afgørelse, kan Domstolen selv træffe endelig afgørelse i tvisten. I modsat fald hjemviser Domstolen sagen til Retten, der er bundet af den afgørelse, som Domstolen træffer i appelsagen.

Dette er et ikke-officielt dokument til mediernes brug og forpligter ikke Retten.

[Dommen](#) offentliggøres på webstedet CURIA på afsigelsesdagen.

Kontakt i Kontoret for Presse og Information: Gitte Stadler ☎(+352) 4303 3127.

Følg Domstolen online!

